

:גב

בן א (מ"י) פ"ה מהל'
 עבודת כוכבים סמג
 ללאון מה טור ש"ע י"ד פ'
 קמו ספ"י י' ע':
 בן ב מ"י שס פ"ה הלכ'
 י"א טו"ש"ע שס ספ"י י'
 סמג ג ד ה מ"י שס הלכס'
 י"ב טו"ש"ע שס ספ"י
 י"ג

אם עדיין לחזור הרי
היא כמלחמת יהושע
דאינה בטילה. למה לי
למיתנא כמלחמת יהושע.
מילתא אנב אורחיה (נקט)
קמיל כדרכ דאמר ישראל
שוקף לבינה להשתחות
הה ובא עובד כוכבים
לשתחות לה אסרה. מנא
לן ככתחילה של ארץ
ישראל דאמר רחמנא

אמר

אם עתדין לחזור כמלחמת יהושע אינה במטלה ^(א) וצריכא דאי תנא לזה עליה מדלא זכרנה לא בטלה אבל נפלה עליה מפולת מדלא קא מפני לה אימא בטולי בטלה וצריכא ואי תנא נפלה עליה מפולת משום דסבר הא מנחת כל אימת דבעינא קא שסיקנא לה אבל גבוהה לסמיך מדלא קא מהדר אבתרה בטולי בטלה צריכא ואי תנא גבוהה לסמיך משום דסבר אי עובד כוכבים שקיל לה מפלח פלח לה אי ישראל שקלה איירי דמיה יקרין מזבין לה לעובד כוכבים ונפלה לה אבל הניחות הבעלים והלכו למדינת הים מדלא שקלו בהדריהו בטולי במטלה צריכא אם עתדין לחזור כמלחמת יהושע אינה במטלה מדי מלחמת יהושע למיהדר הדור ה"ק אם עתדין לחזור הרי הוא כמלחמת יהושע ואין לה במטלה ולמה לי למיתליה במלחמת יהושע מלתא אנב אורחא קמ"ל כי הא דאמר רב יהודה אמר רב ישראל שוקף לבינה להשתחות לה ובא עובד כוכבים והשתחוה לה אסרה מנלן דאסרה א"ר אלעזר כתחילה של א"י דאמר רחמנא ויאשיהו שטרפון באש ^(א) עבדי ^(ב) ירושה היא להם מאבותיהם ואין אדם אוסר דבר שאינו שלו ואי משום הנך דמעיקרא בבכיוטולא בעלמא סגי להו אלא מדפלחו ישראל לעגל גלו אדעתיהו דניחא להו בעבודת כוכבים וכי אתו עובדי כוכבים שליחותא דידהו עבדי ה"נ ישראל שוקף לבינה גליא דעתיה דניחא ליה בעבודת כוכבים וכי אתא עובד כוכבים ונפלה לה שליחותא דידהי קעביד ודלמא בעגל הוא דניחא להו במידי אחרינא לא ^(א) מלמד שאיוו לאלוהות הרבה אימא כל ילך נישתרי מאן מוכח: **מתני'** יעבודת עתה שלום מותרת בשעת מלחמה אסורה ללו מותרות מפני שמעמידין אותה בשעה כי ירימה בר אבא אמר רב בית נגדור הרי עובדיה בשעת שלום ומותר אע"ג דכי ה"ד מי אי ^(א) בעיא למיהדר הדור מדלא של מלכים הרי אלו מותרות: וכי מפני כים עוברין מותרין אמר רבה בר בר תנה שמעמידין אותן בשעה שהמלכים עוברין בדרך אחרת כי אתא עולא יתיב אבימסא אר ב ושמואל דאמרי תרווייהו כימוס שנפגם שברים ה"מ עבודת כוכבים וילא ביה מלחא איכפת ליה א"ל "מאן הויב לן מעפרא דרב חנן ור"ל דאמרי תרווייהו כימוס שנפגם מותר עבודת כוכבים דכיון דפלחה וילא ביה מילת' מייתו כימוס אחרינא תניא כותיה דר' יוחנן שנפגם אסור עד שיעתיך רובו ה"ד כימוס ה"ד יוחנן כימוס אבן אחת מוצח אבנים הרבה אמר

מוס וכו'. מנא ידוע לן הי הוה צימוס למושב וחי הוה

אזכ אורחיו קמ"ל. לפי דרכו שהיה נרץ ללמדנו שלא בטול נתן סימן לדבריו ללמדנו מתוך הסימן מילתא אחריתי לסיוע לרב יהודה דאמר ישראל שוקף לבניה כו' דילפינן חסבור דעבודת כוכבים מאתון שבימי יהושע לכל דבריה: להשפחותם לה. ולא

השתמחה לה ובה (א) העובד כוכבים
והשתמחה לה אסורה אע"פ שאינה
שלו: ומגן דאסרה. אע"פ שאינה
שלו: א"ר אלעזר וכו'. אלמא
ממלחמת יהושע יליף: ואשריהם

(ה) נח' אינך נביא
 ונפוצת ויפוצת. נ"י כ'
 יוצא ארץ יפוצת ארץ;
 (ג) שם לו בער למחיר;
 (ד) ר"י ד"ה להשפחות
 לה' וכו' וזה עובר כסניס
 ויפוצתהו לה אסרה
 (ה) חזק' וכו' וזה חזק
 ויפוצת' לו לעיל עמד
 כסניס. נ"י דף חג ע"א;
 (ו) רוח' ד"ה אל סוף
 מלחמות יפוצת י' אומר
 יצא נבטלה לעולם
 אינו תלוי במה
 שיורמו חזקת אלף במה
 שצדקו כ"י: (ז) י' כ' כ' כ'
 וזה וכו' י' י' י' כ' כ'
 ששחקת: (ח) י' ר"ה
 ויפוצת: (ט) ויפוצת
 להם:

[illegible][illegible]

(ח) למעט אירטאט בירושה כאן (וביה כד"ר דבוסה ה"ח) תרין חילין סלקין דן גביטין חסעטטווא דעגענראט ווערנענאט; צווייטא בעשענא וועגן דאקטורן אסערן ח"י האט חקוקא וואסיר די האט דאמיר וי"ו. (ג) נראה דג"ל הוא מקורס כשי"ף ק"ק ט"ו דכל נמה החיובל למחד עליה עמודא סוכסכס תהא דיוסו. (ד) אולי ג"ל אכל האה שק"ל לכוז דיוסו ויחסי דיוסו חאריגא.